

Buttstedt Franz-nál, 1774. (1735—1814.)

1. Ki tud - ja nap - ja - im - nak szá - mát,
 És se - bes szár - nyon fe - lém száll - nak

Míg vég - sö per - cem el - kö - zelg,
 A kí - nos ha - lál - gyöt - rel - mek?

U - ram, U - ram! A Krisz - tus vé -

ré - ért: Légy ve - lem, hogy - ha jön a vég!

2. Addig míg itt e földön járok, / A halál réme vesz körül: /
 De ami rettent, jóra fordul, / Ha szíved rajtam könyörül. /
 Uram...

3. Istenem, segíts, hogy megértsem: / A halál is csak nyere-
 ség, / Ha Krisztus sebeibe rejtem / Lelkemnek halálfélelmét.
 Uram...

4. Hadd rendezzem el földi dolgom, / Hogy készen álljak min-
 denkor, / És mondjam: Uram, immár szívem / Parancsod előtt
 meghajol! / Uram...

5. Az égi otthon egyre vonzóbb, / A bűn meg egyre kese-
 rűbb! / Add, hogy e földi forгатagban / Szent igéd nyújtsón fényt,
 derűt. / Uram...

Amilie Juliane schwarzburg-rudolfstadt-i
 grófnő, 1688 (1637—1706.)